

Dosarul nr. 2ra-206/20

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Centru – E. Galușceac

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău – N. Simciuc, V. Buhnaci, I. Cotruță

ÎNCHEIERE

05 februarie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Maria Ghervas
Nina Vascan
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Constantin Gargalîc,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Victoria Gargalîc
împotriva lui Constantin Gargalîc, intervenienți accesorii Autoritatea Tutelară locală
Primăria comunei Ciorescu și Autoritatea Tutelară locală Primăria satului Tomai cu
privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor cu mama,
încasarea pensiei de întreținere a copilului până la atingerea majoratului și a mamei
până la atingerea vârstei de trei ani a copilului, compensarea cheltuielilor de judecată,
împotriva deciziei din data de 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin
care s-a admis apelul declarat de către Victoria Gargalîc, s-a casat parțial hotărârea din
data de 18 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru cu emiterea în această
parte a unei noi hotărâri,

constată:

La 21 februarie 2019 Victoria Gargalîc a depus cerere de chemare în judecată,
concretizată ulterior, împotriva lui Constantin Gargalîc, intervenienți accesorii
Autoritatea Tutelară locală Primăria comunei Ciorescu și Autoritatea Tutelară locală
Primăria satului Tomai, prin care a solicitat desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului
copilului minor cu mama, încasarea pensiei de întreținere a copilului până la atingerea
majoratului și a mamei până la atingerea vârstei de trei ani a copilului în mărime de
2 000 lei, compensarea cheltuielilor de judecată. (f.d. 4-6,34-35)

În motivarea cererii de chemare în judecată Victoria Gargalîc a indicat că la 10
iunie 2017 a înregistrat căsătoria cu Constantin Gargalîc, la data de xxxxx s-a născut
fiica xxxxx. Pe parcursul căsătoriei Constantin Gargalîc a manifestat indiferență față de
familie, deseori provoca certuri și neînțelegeri, fiind violent. Astfel, din motiv că acesta
este violent, Victoria Gargalîc a fost nevoită să abandoneze căminul conjugal și să
locuiască separat. Copilul se află la întreținerea și educația acesteia.

Victoria Gargalîc a întreprins mai multe încercări de a păstra familia, a discutat cu Constantin Gargalîc privind schimbarea comportamentului ultimului și a atitudinii față de familie, însă acestea nu s-au soldat cu succes. Prin urmare, familia s-a destrămat și există doar formal.

Referitor la pretenția cu privire la stabilirea domiciliului copilului cu mama, reclamanta a indicat că aceasta a reieșit din interesul superior al copilului, care are o vârstă fragedă și are nevoie de afecțiunea, înțelegerea, sprijinul și siguranța morală permanentă pe care poate să o ofere în special mama, atașamentul copilului față de mamă. În opinia Victoriei Gargalîc, ea dispune de condiții de trai adecvate, având posibilitatea de a acorda condiții necesare de dezvoltare armonioasă a personalității copilului.

Victoria Gargalîc a menționat că Constantin Gargalîc este angajat în câmpul muncii, însă acesta refuză benevol de a contribui la întreținerea copilului, din care considerente solicită încasarea silită a pensiei de întreținere a copilului minor în cuantum de $\frac{1}{4}$ din salariu și din alte venituri.

De asemenea, a mai indicat că Constantin Gargalîc refuză să-i acorde întreținere, iar în legătură că reclamanta îngrijește copilului lor comun și este în imposibilitatea de a se angaja în câmpul muncii solicită încasarea pensiei pentru întreținerea sa până la împlinirea de către copil a vârstei de 3 ani.

Prin hotărârea din data de 18 aprilie 2019 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru s-a admis parțial cererea de chemare în judecată, s-a desfăcut căsătoria înregistrată între Constantin Gargalîc și Victoria Gargalîc, înregistrată sub numărul 314 la 10 iunie 2017, s-a determinat domiciliul copilului minor xxxx cu mama Victoria Gargalîc, s-a încasat de la Constantin Gargalîc în beneficiul Victoriei Gargalîc pensia pentru întreținerea copilului minor xxxxx în mărime de $\frac{1}{4}$ din salariu și toate veniturile lunar, începând cu data de 21 februarie 2019 și până la atingerea majoratului de către copil, suma de 140 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportate pentru achitarea taxei de stat și în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 270 lei, s-a încasat de la Constantin Gargalîc și Victoria Gargalîc taxa de stat pentru eliberarea certificatului de divorț în cuantum de 1000% adică 200 lei, în rest pretențiile Victoriei Gargalîc s-au respins ca fiind neîntemeiate. (f.d. 43-44,49-55)

Instanța de fond a concluzionat prin prisma art. 37, alin. (1) și (3), art. 63, alin. (1), (2) și (3), art. 75, alin. (1) și (3), art. 75, alin. (1), art. 76, alin. (1) din Codul familiei că pretențiile Victoriei Gargalîc cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea pensiei de întreținere a copilului până la atingerea majoratului de către copil sunt întemeiate, ori din materialele dosarului s-a constatat că viața de familie între Constantin Gargalîc și Victoria Gargalîc a eșuat, iar acționând în interesul superior al copilului, luând în calcul vârsta copilului în coroborare cu ancheta socială a Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sect. Botanica din 25 octombrie 2018 și Avizul – concluzie al Autorității Tutelare locale Primăriei comunei Ciorescu din 25 martie 2019, s-a considerat necesar de a determina domiciliul copilului la domiciliul mamei.

De asemenea, s-a constatat că Constantin Gargalîc nu acordă ajutor material pentru întreținerea copilului minor, astfel urmează a fi încasată pensia de întreținere a copilului minor.

Cu referire la pretenția Victoriei Gargalîc cu privire la încasarea pensiei de întreținere a acesteia până la atingerea de către copil a vârstei de trei ani, instanța de fond în temeiul art. 85, lit. c) din Codul familiei a conchis că este neîntemeiată, ori soții s-au aflat în relații de căsătoriei mai puțin de cinci ani.

Subsecvent instanța de fond a încasat cheltuielile de judecată de la partea care a pierdut procesul în beneficiul părții care a avut câștig de cauză, reținând prevederile art. 94 din Codul de procedură civilă.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 23 octombrie 2019 a admis apelul declarat de către Victoria Gargalîc, a casat parțial hotărârea din data de 18 aprilie 2019 a Judecătoria Chișinău, sediul Centru cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri, prin care a admis parțial cererea Victoriei Gargalîc cu privire la încasarea mijloacelor bănești pentru întreținere și a cheltuielilor de judecată, a încasat de la Constantin Gargalîc în beneficiul Victoriei Gargalîc suma de 1 000 lei lunar pentru întreținere în legătură cu îngrijirea copilului comun xxxxx, începând cu data de 28 martie 2019 și până ce copilul va împlini vârsta de trei ani și suma de 4 000 lei cu titlu de cheltuieli pentru asistență juridică, în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 360 lei. În rest a respins ca fiind neîntemeiată pretenția cu privire la încasarea mijloacelor bănești pentru întreținerea fostei soții și a menținut hotărârea instanței de fond. (f.d. 87,88-97)

Instanța de apel a reținut ca fiind corectă concluzia instanței de fond cu privire la admiterea pretențiilor cu privire la desfacerea căsătoriei, stabilirea domiciliului copilului minor cu mama, încasarea pensiei de întreținere a copilului până la atingerea majoratului de către copil. Totodată, a reținut prin prisma art. 82, alin. (1), lit. c) din Codul familiei ca fiind întemeiată și pretenția cu privire la încasarea mijloacelor bănești pentru întreținerea Victoriei Gargalîc, ori pensia de întreținere se va încasa în beneficiul soțului care îngrijește copilul comun, când acesta nu are un venit propriu suficient, iar soțul care datorează întreținerea are posibilitatea de a o plăti.

La caz, potrivit adevărului nr. 5409 din 27 martie 2019 eliberată de Colegiul „Alexei Mateevici” Victoria Gargalîc se află în concediu academic în legătură cu nașterea copilului, prin urmare, aceasta nu dispune de careva venituri proprii de a se întreține, iar Constantin Gargalîc nu a probat faptul că nu are posibilitatea de a plăti pensia de întreținere a fostei soții.

De asemenea, instanța de apel, prin prisma art. 96, alin. (1) din Codul de procedură civilă a reținut ca fiind întemeiată pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată suportate pentru asistența juridică, ori partea care a pierdut procesul urmează să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică.

Împotriva deciziei instanței de apel, la 11 decembrie 2019 a depus recurs Constantin Gargalîc, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea hotărârii instanței de fond. (106-108)

În motivarea recursului Constantin Gargalîc a indicat că instanța de apel a apreciat greșit probele existente la materialele cauzei, neluând în considerație mai multe circumstanțe care au importanță pentru soluționarea litigiului.

Instanța de apel nu a ținut cont de starea materială a acestuia, având în vedere că Constantin Gargalîc se află în concediu pentru îngrijirea copilului, iar indemnizația pentru îngrijirea copilului a transmis-o Victoriei Gargalîc, astfel acesta este în imposibilitate de a achita Victoriei Gargalîc pensia pentru întreținerea acesteia, neavând un venit suficient.

La 23 decembrie 2019, în conformitate cu art. 439, alin. (2) din Codul de procedură civilă, Curtea Supremă de Justiție a comunicat cererea de recurs intimă, informând că referința se depune în termen de o lună de la data primirii scrisorii. În mod corespunzător, dacă referința nu este prezentată în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia (f.d. 111).

Victoria Gargalîc la 14 ianuarie 2020 a depus referință la cererea de recurs depusă de către Constantin Gargalîc, solicitând declararea acesteia ca fiind inadmisibilă, ori aceasta nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 432 din Codul de procedură civilă. (f.d. 116-118)

Argumentele lui Constantin Gargalîc precum că instanța de apel nu a ținut cont de situația materială a ultimului și faptul că acesta se află în concediu pentru îngrijirea copilului, iar cardul bancar pe care primește indemnizația pentru îngrijirea copilului l-a transmis Victoriei Gargalîc sunt inadmisibile, ori nu au fost invocate pentru a fi examinate și dezbătute în cadrul examinării cauzei.

În conformitate cu articolul 433 lit. a¹), b), c) și d) din Codul de procedură civilă, instanța de judecată a verificat dacă actul judecătoresc poate fi atacat cu recurs, dacă cererea dedusă judecătii este formulată de persoana îndreptățită, dacă aceasta nu a fost depusă în mod repetat și dacă a fost declarată în termen.

Prin urmare, obiectul prezentei cereri se referă la decizia din data de 23 octombrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, care intră în categoria de acte specificate în articolul 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă. De asemenea, aceasta este depusă de către Constantin Gargalîc, care este îndreptățit să o conteste, nefiind depusă repetat.

În conformitate cu articolul 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul respectiv este de decădere și nu poate fi restabilit.

Prin scrisoarea din 11 noiembrie 2019, Curtea de Apel Chișinău a expediat participanților la proces copia deciziei integrale din 23 octombrie 2019 (f.d. 98), însă date despre recepționarea deciziei contestate nu sunt la materialele cauzei. Totodată, este de menționat că decizia instanței de apel a fost publicată pe portalul instanțelor naționale de judecată la 21 noiembrie 2019.

Drept consecință, instanța de recurs consideră că cererea dedusă judecătii a fost declarată în termenul prevăzut de lege.

Examinând admisibilitatea recursului, fără prezența participanților la proces, în acord cu procedura specificată la articolul 440 din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

consideră că cererea de recurs formulată de către Constantin Gargalîc, este inadmisibilă, pentru motivele ce succed.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că Constantin Gargalîc a indicat argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) din Codul de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) din Codul de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către Constantin Gargalîc, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurent nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă Constantin Gargalîc, și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Constantin Gargalîc, inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul, declarat de către Constantin Gargalîc, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Maria Ghervas

judecătorii

Nina Vascan

Iurie Bejenaru